

OKRESNÁ PROKURATÚRA ŽILINA
Moyzesova 20, 011 56 Žilina 1

Číslo: 3 Pv 31/19/5511-4
EEČ: 2-43-119-2019

Žilina 27.03.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: porušovanie ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 373/11 XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: porušovanie ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 odsek 2 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

V rozpore s ust. § 14 ods. 1 písm. a) zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny ako aj v rozpore s ustanovením § 31 ods. 1 písm. d) Zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch dňa 16.09.2018 v čase asi o 14:30 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat Altea, XXXXX po účelovej komunikácii v Starohradskej doline v katastri obce Nezbudská Lúčka okr. Žilina, pričom uvedená lokalita sa nachádza na území NP Malá Fatra zriadeného nariadením vlády č. 24/1988 Zb. a v zmysle ust. § 19 ods. 2 Zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny na tomto území platí tretí stupeň ochrany prírody a krajiny

Okresnému úradu v Žiline, odboru starostlivosti o životné prostredie,

nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník OO PZ Terchová uznesením sp. zn. ČVS:ORP-1631/TE-ZA-2018 zo dňa 05.01.2019 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po skončení skráteného vyšetrovania mi bol policajným orgánom predložený spisový materiál ČVS:ORP-1631/TE-ZA-2018 spolu s návrhom na podanie obžaloby, s ktorým som sa s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu nestotožnila, a to z nasledovných dôvodov:

V priebehu prípravného konania bol v procesnom postavení obvineného vypočutý XXXXX, ktorý uviedol, že s vozidlom Seat Altea šiel do Starohradskej doliny z dôvodu, že tam chcel ísť na huby. V čase keď vchádzal s vozidlom do doliny, išlo pred ním aj policajné auto, ktoré pokračovalo v jazde ešte ďalej do doliny. On auto odstavil asi 300 m od rieky Váh, pričom na mieste sa už nachádzali ďalšie 3 alebo 4 autá. Keď sa vracal z húb, zastavila ho hliadka polície a objasnila mu čoho sa dopustil. S vozidlom jazdil len po spevnenej asfaltovej ceste, nejazdil teda po tráve ani mimo cesty. Svojou jazdou neplašil zver ani neohrozoval žiadnych turistov a zaparkoval hneď vedľa cesty, vedľa ďalších vozidiel, ktoré tam stáli tiež. Po ceste do doliny si vôbec nevšimol označenie Národného parku XXXXX a keďže na ceste nebola ani žiadna zákazová dopravná značka, myslel si, že vjazd do doliny autom nie je zakázaný. Vôbec si teda neuvedomil, že vošiel autom na chránené územie, svojho skutku veľmi ľutuje, viackrát sa mu to už nestane.

K veci bol vypočutý aj pracovník Správy Národného parku XXXXX Roald Tretiník, ktorý uviedol, že obvinený XXXXX sa pohyboval so svojim vozidlom po Starohradskej doline, pričom v tejto oblasti platí tretí stupeň ochrany prírody a krajiny. Do oblasti s III. stupňom ochrany môže podľa zákona vojsť motorovým vozidlom len vlastník, nájomca alebo správca pozemku za účelom jeho obhospodarovania. Vodič teda konal v rozpore s ust. § 14 ods. 1 písm. a) Zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v zmysle ktorého na území, na ktorom platí tretí stupeň ochrany, je zakázaný vjazd a státie s motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, snežným skútrom alebo záprahovým vozidlom, najmä vozom, kočom alebo saňami, na pozemky za hranicami zastavaného územia obce mimo diaľnice, cesty a miestnej komunikácie, parkoviska, čerpacej stanice, garáže, továrenského, staničného alebo letištného priestoru.

Súčasťou spisového materiálu je aj fotodokumentácia, z ktorej je zrejmé, že pri vjazde na účelovú komunikáciu do Starohradskej doliny sa nachádza značka Národný park XXXXX, pričom uvedená lokalita je chránenou krajinnou oblasťou, ktorá podlieha 3. stupňu ochrany prírody a krajiny. Z priloženej fotodokumentácie ako aj mapy, na ktorej sú vyznačené hranice Národného parku XXXXX a GPS súradníc miesta lokalizácie vozidla obvineného je zrejmé, že vodič vozidla Seat Altea, ev. č. ZA108HJ, vošiel do oblasti, ktorá bola za uvedenou značkou, teda do oblasti, kde je vjazd motorovým vozidlom zakázaný.

Prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. sa dopustí ten, kto v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody

a krajiny alebo so všeobecne záväznými predpismi na úseku lesného hospodárstva neoprávnené jazdí motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, motocyklom alebo skútrom na lesnom alebo poľnohospodárskom pozemku.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že konaním obv. XXXXX boli formálne naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Zároveň je však potrebné poznamenať, že obvinený vošiel do chránenej krajiny oblasti nie za účelom adrenalínovej jazdy (ako tomu často býva napr. v prípade terénnych vozidiel jazdiacich po lesných či iných pozemkoch, kde je takáto jazda zakázaná a tiež bezohľadná voči prírode), ale vošiel s vozidlom na takéto územie za účelom priblíženia sa k miestu, kde chcel ísť na huby a tu vozidlo pri ceste odstaviť. Ide navyše o lokalitu, kde sa nachádzajú aj nejaké rekreačné objekty, ku ktorým ich majitelia a užívatelia bežne jazdia s motorovými vozidlami (aj keď s potrebným povolením), takže sa obvinený mohol domnievať, že vjazd motorovým vozidlom tam nie je zakázaný - najmä ak sa tam ani nenachádza žiadna zákazová dopravná značka a tabuľu označujúcu Národný park si nevšimol. Je tiež potrebné uviesť, že vodič sa po celý čas s vozidlom pohyboval po lesnej ceste so spevneným povrchom (tuz. šotolinovej), pričom na trávnatú plochu vošiel len keď vozidlo potreboval odstaviť. Učinil tak na ploche tesne vedľa tejto cesty, čo je v danom prípade úplne logické, nakoľko v opačnom prípade by musel s vozidlom zastaviť "uprostred cesty", čím by bránil ostatným v prejazde. Po trávinatej ploche sa teda s vozidlom nepohyboval viac než v danom prípade z pochopiteľných dôvodov považoval za nevyhnutné.

Obvinený XXXXX má doposiaľ v Registri trestov GP SR dva záznamy, posledný z roku 2016, avšak v oboch prípadoch sa už na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený.

S prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti a dôvody vjazdu na chránené územie ako aj osobu obvineného som toho názoru, že v danom prípade prichádza do úvahy použitie ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého *nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.*

Zároveň však zo strany obvineného došlo k určitému protiprávnemu konaniu, ktoré by mohlo byť príslušným orgánom prejednané ako priestupok podľa § 92 ods. 1 písm. d) Zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny.

Podľa § 92 ods. 1 písm. d) Zák. č. 543/2002 Z. z. sa priestupku na úseku ochrany prírody a krajiny dopustí ten, kto vykonáva činnosť zakázanú v § 14 ods. 1 citovaného zákona.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) Zák. o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z. z. *na území, na ktorom platí 3. stupeň ochrany, je zakázané vykonávať činnosti uvedené v § 13 ods. 1 písm. a) tohto zákona, t.j. vjazd a státie s motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, snežným skútrom alebo záprahovým vozidlom najmä vozom, kočom alebo saňami na pozemky za hranicami*

zastaveného územia.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia Trestného poriadku, hodnotiac okolnosti prípadu, osobu obvineného, jeho pohnútku a následky jeho konania, som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Alexandra Mesiarkinová
prokurátorka